

dens Dage vilde gøre, hvad der kunde gøres, for at dette udmærkede og billige Stof, der laves derude, kunde blive tilgængeligt for Befolkningen. Naar der nu er rejst Modstand mod det, er det fra to Sider. Jeg vil navnlig gøre opmærksom paa den ene; Modstanden derfra er efter min Mening aldeles urigtig. Det er fra de stærkt beskyttede Fabrikanters Side, men jeg synes ikke, vi behøve at tage saa forfærdelig blidt paa dem efter den store Beskyttelse de have, og den Skat, vi mere eller mindre maa svare til dem. Den anden Side, hvorfra det er gjort Modstand, er de handlendes. De erklærede, at det var imod deres Interesser, at Ulsjød Klædefabrik lavede saa meget Tøj, fordi de ikke kunde faa tilstrækkelig Rabat paa det. I den Anledning skal jeg tillade mig at gøre det ærede Ting opmærksomt paa, at jeg her staar med en officiel Prisfortegnelse fra det militære Klædeoplag, og det godtgør, at disse ærede handlende meget godt kunne tilfredsstille deres Kunder, hvis de vilde. Det ophyses der til Slutning, efter at de forfærdelige Priser ere nævnte, at der paa Priserne gives en Rabat af 8 Dre for hver Alen, naar der købes et helt Stykke, paa Gulvtæpper 16 Dre paa hver Alen. Mens jeg tidligere ikke vidste andet end, at enten man saa købte 1 Alen eller 1,000 Alen, saa kunde man ingen Rabat faa, og at det derfor var umuligt for de handlende at føre det, saa ser jeg nu, at det er en Misforstaaelse. Thi de kunne faa fra 8 indtil 16 Dres Rabat pr. Alen, naar de købe i hele Stykker, og derfor kunne de handlende ogsaa godt tilfredsstille deres Kunder. Der er flere Varer derude, som det i særlig høj Grad vilde være gavnligt, nyttigt og billigt for Smaaafolk at købe. Derfor er jeg bestandig enig med den ærede Ordfører — ligesom jeg da ogsaa stod paa det samme Standpunkt, førend det ærede Medlem kom ind i Udvalget — deri, at Ulsjød Klædefabriks Varer burde komme saa mange som mulig til Gode. Jeg vil om dette Punkt kun tilføje en Bemærkning, som jeg ogsaa fremkom med i Finansudvalget til den ærede Minister, nemlig den, at jeg tror, at han vilde imødefomme Smaaafolks Trang paa det Omraade mere, naar det militære Klædeoplag var luftet op lidt længere, end det for Tiden er. For Tiden er Forholdet, tror jeg, det, at det kun er luftet op fra om Formiddagen Kl. 9 til om Middagen Kl. 1. Hvem der ikke indfinder sig i denne Tid, kan ikke faa noget at købe. Jeg tror, at det navnlig for Smaaafolks Bedkommende vilde være heldigt, om der ogsaa var luftet op til andre Tider. Den ærede Minister ved godt,

at da han fik os til at gaa med til hans Udvidelse, var Hensigten for mig og mange andre her i Tinget den, jeg her har nævnt. Jeg skal endnu kun nævne en Ting, for jeg kommer til det Ændringsforslag, jeg særlig vil motivere, og det er Oberførelsen af Mandskab ved Fodfolket til 2. Artilleribataillon. Ja, der kan jo siges mange Ting, og stont jeg aldrig har anset det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, (Scharling), for en Demosthenes, og stont jeg har hørt ham sige en Mangfoldighed af de mærkeligste Ting baade som nationaløkonomist og Professor, som Højremand, som Ordfører og paa andre Maader, vil jeg dog sige, at det ærede Medlem i Dag har været særlig heldig med at sige noget saa mærkeligt, at jeg vil nævne det. Det ærede Medlem sagde, at det ikke var værd for os at være mod en saadan Bevilling, fordi det kunde godt være, at vi maatte skulle have en Udvidelse paa samme Maade som her ved at lade Infanterister gaa over til at blive Artillerister. Det tror jeg dog ikke, der er Ud sigt til, og navnlig tror jeg det ikke, naar vi ville se hen til, hvad der kan passere ad loblig Vej. Tæge vi alene dette Hensyn, er der næppe Grund til at tro, at det skulde gaa som det ærede Medlem siger. Det ærede Medlem sad lige saa vel som jeg her i Tinget i 1880, da vi vedtog Revisionen af Hærløven, og det ærede Medlem ved, at vi fik da baade Kammer og Mandskab til Artilleriet paa den lobliche Fæstning, vi havde, og vi havde den Gang af Fæstningsværker — og de vare lobliche — ikke andet end Kjøbenhavns Søbefæstning. Vi fik altsaa den Gang det Artilleri, der svarede til denne Fæstning. Men naar nu Forsøldet er det, at vi have faaet 10—20 Gange mere Fæstning ad provisorisk Vej, end vi havde ad loblig Vej, saa vil enhver kunne forstaa — det er let nok at begribe — at saa bliver der for lidt Artilleri. Men naar saa det ærede Medlem vil forsvare en Forøgelse af Artilleriet med den Sætning, at vi jo maa antage, at denne Udvidelse kunde være kommen alligevel, saa vil jeg dog efter de Forhandlinger, Afstemninger og Oplysninger, der foreligger fra 1880, da vi fik den sidste Revision af Hærløven, sige, at dette er aldeles urigtigt, og jeg mener derfor, at det er den naturligeste Ting af Verden, at hvor som helst vi møde noget, som hentyder til, at det er fremkommet i Anledning af den nuværende Kjøbenhavns Befæstning, vilde vi ikke være med dertil og ville ikke gaa ind paa yderligere at styrke denne. Det maa det ærede Medlem let kunde forstaa. — Der er et Ændringsforslag, som et andet æret Medlem af Fi-